

Simontornyai HÍREK

XXII. évfolyam 11. szám
2013. november

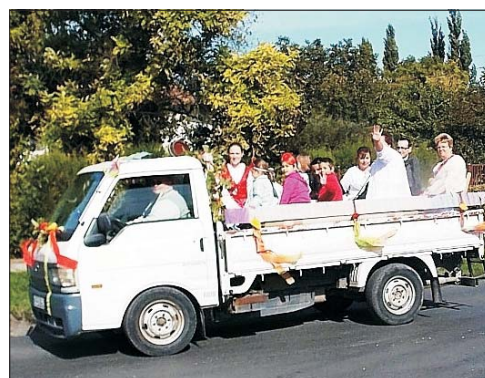
AZ ÖNKORMÁNYZAT HIVATALOS LAPJA

Ára:
200 Ft

Ismét ostorcsattogás, harmonikaszó, feldíszített hintók, traktorok, jelmezekbe öltözött vidám társaság szórakoztatta a város lakóit október 5-én. A hagyományos szüreti felvonulást idén is kegyeibe fogadta a természet, gyönyörű napsütésben járhattuk végig a város utcáit, ahány állomás, annyi pazar vendéglátás fogadott bennünket, amit igyekeztünk kedves köszöntőkkel, tánccal, zeneszóval viszonzni. Apróbb változások voltak ugyan az eddigiekhez képest, de a hangulat legalább olyan jó volt, mint az előző években. Öröm volt találkozni fiatalokkal, idősekkel, olyanokkal, akikkel jobbára csak a sietős hétköznapiakon futunk össze. Most pedig igazi örömmünepet tölthettünk együtt, hiszen ilyenkor mindenki igyekszik félretenni a problémákat, és inkább önfeláldozóan szórakozik. Milyen jó, hogy néhány állomáson a díszes társaság elvonulása után is együtt maradtak a szomszédok, utcabeliek, beszélgettek, mulatoztak késő estig. Aki igazi fergeteges hangulatra vágyott, annak az esti bálban a cecei Boros zenekar szolgálta a talpalávalót. Reméljük, nemcsak nekünk volt élmény ez a nap.

Kovács Dominik, Kovács Viktor

A testületi ülésről jelentjük

Közmeghallgatással egybekötött testületi ülést terveztek, de egyetlen állampolgár sem jelent meg, így a közmeghallgatás elmaradt. Csőszné Kacz Edit polgármester az érdemi munka előtt részvétét fejezte ki mindazoknak, akiket a közelmúltban gyász ért. Simontornya városa is gyászol, elhunyt Kalános Lajos Oscar-díjas operatőr, a Simontornyaért-díj tulajdonosa. A polgármester röviden méltatta életútját, elmondta, mennyire szerette és támogatta a várost. Emlékének egy perces néma főhajással adóztak.

Simontornya, 1932. január 2.–
Naarden, 2013. október 8.

Az október havi ülésen 5 fő és 5 egyéb napirendi pontot tárgyaltak.

Tájékoztató az előző ülés óta tett fontosabb intézkedésekről, valamint a jelentősebb eseményekről 2013. szeptember–október

A polgármester fontosabb intézkedései

1. Az állami közút belterületi szakasza (Szent István király utca) forgalmi rendjének megváltoztatása érdekében felvettük a kapcsolatot a Tamási Rendőrkapitányság Közlekedési Osztályával. A kezdeményezésünkkel egyetértettek. Nyilatkozatukkal megkerestem az állami közút kezelőjét. A választ várjuk.

2. A felszámoló ismét meghirdette a szennyvíztelepet értékesítésre.

3. A MOL-telep karmentesítése során az 1995-96-ban lefektetett dréncső és környezete elszennyeződött, így azt fel kellett szedni. A 2005 körüli fásítás során a fákat a nyomvonalra ültették, így annak kivágása elkerülhetetlenné vált. Ehhez kiadtam a tulajdonosi hozzájárulást.

1995-ben a MOL megkereste az önkormányzatot azzal, hogy a telepet ingyenesen átadná az önkormányzatnak. A minap azt tapasztaltuk, hogy a cég hirdeti az ingatlant. Az ingyenes vagyonátadás ügyében megkerestem a MOL-t.

4. A Sió Víz Kft. még a mai napig nem kapta meg a választ az akkreditációs engedély kérelmével kapcsolatban. 2013. november 30-át követően csak akkreditációval rendelkező cég üzemeltethet víziközművet.

5. A közvilágítás korszerűsítésére – hasonlóan, mint 2002-ben – ajánlatot kaptunk egy cégtől. Pontosabban többen is megkerestek, de csak egy adott be komoly ajánlatot. Mivel a szolgáltatás (rekonstrukció) összege 8 MFt felett van, így arra közbeszerzést kell kiírunk. A meghívottak körét és annak feltételeit a következő testületi ülésen fogom előterjeszteni.

Ez kapcsolódhat a naperőmű projekthez. Ha a közvilágításra kevesebbet kell költeni, akkor több haszon marad a projektcég-nél.

6. Elkészült a Petőfi u. 8. sz. alatti épület fűtéskorszerűsítése.

7. A művelődési ház emeletes szárnyának felújítása során derült ki, hogy a gázvezeték még élő volt. Annak bontására tervet kellett készítenünk. Azóta a vezeték elbontották.

8. Befejeződött a Pásztor utcai illegális hulladéklerakó rekultiválása. Az átadás-átvételtől még nincs információnk. Ehhez kapcsolódna a Siópart utca útjavítása, melyet szeptember végére ígértek.

9. A városközpont rehabilitációja keretében megkezdtek a garanciális bejárásokat.

10. A szennyvízes projekt nyitórendezvényét 2013. november 13-án 10 órára jelöltem meg.

II. Tájékoztató a fontosabb eseményekről

Gombai Józsefné, a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Karától, Marika néni alma materének jogutódjától gyémántdiplomát kapott 60 éves munkásságáért, hivatástudatáért. Az emlékdiploma hitelesítése annak a tudásnak és értékrendszernek, amelyet az alma mater és annak tanárai közvetítettek, és amit Marika néni elsajátított, és tanítónőként egy életen át tovább adott tanítványai részére. Gratulálunk!

2013. szeptember 18-án valamennyi képviselőt megkerestem a simontornyai árvédelmi labor működési engedélye megkérésének ügyében, melyhez a képviselő-testület hozzájárulását adta.

2013. szeptember 19-én levélben kerestem meg a Tolna Megyei Közút Nonprofit Zrt. igazgatóját, Rimai Rudolf urat a COOP-MAXI – 4. sz. ABC előtti út süllyedésének rendbetétele miatt. Az útszakasz kijavítása megtörtént.

2013. szeptember 23-án koordinációs értekezletet hívtam össze az ivóvízminőség-javító program ügyében.

2013. szeptember 24-én részt vettem a Dám Önkormányzati Társulás ülésén, ahol képviseltem Simontornya Város Önkormányzatát.

2013. szeptember 25-én esélyegyenlőségi bemutató rendezvény volt Simontornyán, ahol bemutakoztak intézményeink (óvoda, iskola, „ŐSZIKÉK” Szociális Szolgáltató Központ).

2013. szeptember 29-én részt vettem a „Szeretlek Magyarország” programon, amit a vár dolgozói szerveztek.

2013. október 1-jén három órás megbeszélést folytattam dr. Kerekes László úrral, a dombóvári kórház igazgatójával az egészségügy helyzetről az elkövetkezendő időszakban.

2013. október 5-én megtartásra került a hagyományos szüreti felvonulás és bál. Köszönetemet fejezem ki a szervezőknek.

2013. október 7-én részt vettem az „ŐSZIKÉK” Szociális Szolgáltató Központban megtartott idők világnapján, ahol köszöntöttem a bent lakókat és az intézmény dolgozóit.

2013. október 8-án rendkívüli testületi ülésen határozatot hozott a képviselő-testület a árvédelmi labor és a naperőmű ügyében.

2013. október 10-én a tamási polgármesteri hivatalban részt vettem a 2014-2020. évi fejlesztési koncepció megtárgyalásán.

2013. október 12-én 17. alkalommal került megrendezésre az immár hagyománnyá vált egészségügyi nap, melyen 411 főt vizsgáltak meg a meg az orvosok. Köszönetemet fejezem ki a támogatóknak és a segítőknek, akik lehetővé tették ennek a programnak a megszervezését.

2013. október 15-én rendkívüli testületi ülést tartottunk, melyen megtörtént a szennyvízprojekt kivitelezőjének a kiválasztása.

2013. október 16-án ülést hívtam össze a Simontornya és térsége szociális alapszolgáltatásokat biztosító társulás és az óvodai

társulás részére, melyen a 2013. évi költségvetés 1. számú módosítása volt a téma. 2013. október 19-én részt vettem a Simovill Nyugdíjasok Egyesülete által szervezett rendezvényen.

2013. október 23-án részt vettem az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulójának alkalmából megrendezésre került ünnepségen, melyre a műsort a Vak Bottyán Általános Iskola és Gimnázium állította össze. Köszönöm munkájukat.

2013. október 27-én a nyugdíjasok részére szervezett ünnepségen vettem részt, ahol köszöntöttem a város nyugdíjasait. Ugyancsak köszöntöttem a szépkorú (90 éves) Gerebicsné Hédi nénit és Szabó Laci bácsit születésnapjuk alkalmából, ez úton is jó erőt és egészséget kívánok nekik.

Csőszné Kacz Edit

Több képviselő aggodalmát fejezte ki az elkészült új út állagának megőrzésére, s intézkedéseket várnak, sürgetnek.

Tárgyalták a Simontornya város területén végzett hulladékgyűjtési közszolgáltatást. Ez kötelező feladat, melyet a testület elfogadott.

Bárdos László címzetes főjegyző előterjesztésében tárgyalták és rendeletet alkottak az államháztartáson kívüli források átvételéről, és az önkormányzat által államháztartáson kívülre nyújtott támogatásokról.

Az önkormányzat 2014. évi költségvetési koncepcióját alapos megtárgyalás után elfogadták.

Tájékoztató hangzott el a két kiemelt beruházás (ivóvíz, szennyvíz) helyzetéről. Korábban kiválasztották az 1,6 milliárd forintos szennyvízberuházás kivitelezőjét és aláírták a szerződést. A munkálatok rövidesen kezdődnek, a lakosság türelmét, megértését kéri az építés során andandó kellemetlenségekért. A novemberi testületi ülésen részletes pénzügyi elszámolást tartanak.

Elfogadták a városi piac bérleti-üzemeltetési szerződését. Novemberben visszatérnek a témára, s az addigi tapasztalatokat elemzik.

A temetőbe történő behajtás díjának megállapítását tárgyalták. E témát egy országos központi rendelet miatt vették napirendre. A testület nem állapított meg behajtási díjat.

Módosították a Simontornyai Színházi Napok Kiemelkedően Közhasznú Közalapítvány Alapító Okiratát. Erre az előző ülésen megválasztott új kuratóriumi tagok átvezetése miatt volt szükség.

Lengyel László simontornyai kötődésű állampolgár köztéri szobrot ajánlott fel a városnak, melyet köszönettel elfogadtak. Több javaslat hangzott el, hol állítsák fel, végül úgy döntöttek, hogy megvárják a szakmai zsűri véleményét, melyet egyeztetnek a felajánlóval is.

A Vak Bottyán Általános Iskola és Gimnázium Intézményi Tanácsába Torma József képviselőt delegálták.

Va Lá

1956-os forradalom és szabadságharc ünnepségéről

Csőszné Kacz Edit polgármester megemlékező beszédét is egy Márai Sándor idézettel kezdte „Nem érte ezt az a sok ember, Mi áradt itt meg, mint a tenger? Miért remegtek világrendek? Egy nép kiáltott. Aztán csend lett. De most sokan kérdik: Mi történt? Ki tett itt csontból, húsból törvényt? És kérdik, egyre többen kérdik, Hebegve, mert végképp nem értik – Ők, akik örökségbe kapták –: Ilyen nagy dolog a Szabadság?”

A polgármester elmondta: *Tisztában kell lennünk azzal, hogy 2013-ban már nem lehet az ötvenhatos forradalom eszményeiért harcolni, mint ahogy az ötvenhatosoktól sem várhatjuk el, hogy napjaink közéleti-politikai kérdéseire több mint fél évszázaddal ezelőtti válaszokat adják. Szemben a forradalmárok nagyszerűsége éppen abban áll, hogy saját koruk kihívásaira tudtak világos, határozott válaszokat adni, és mindezt áldozatokhoz hozni. Hajtsunk ma is fejet a hősök előtt és helyezzük el a megemlékezés koszorúit.*

Va Lá

50. évforduló

50 évvel ezelőtt, 1963. szeptember 1-jén indult Simontornyan az első gimnázium, és 16 éven át működött. Bár akkor érdeklődés hiánya miatt megszűnt – Zsigmond Tiborné igazgató és a tantestület hiába járt agítani, a szülők máshová küldték továbbtanulni gyermekeiket –, ma már tudjuk, hogy nagyon jó eredménnyel működött. A tanári kara azóta legendássá vált, a tanulói zöme pedig igen szép karriert futott be: orvosok, pedagógusok, gazdasági szakemberek stb. kerültek ki soraikból. A Helytörténet Háza iskolatörténeti kiállítása őrzi az első gimnázium emlékét.

Tóthné Unghy Ilona,
a Simontornya Múltjéért Alapítvány elnöke

Rendőrségi hírek

Az elmúl testületi ülés (2013. szeptember 16.) óta 13 esetben került sor nyomozás elrendelésre Simontornya város területén elkövetett bűncselekmények miatt.

1. Egy simontornyai hölgy feljelentést tett volt férje zaklatás vétség megalapozott gyanúja miatt, aki 2013. szeptember 5. óta féltékenységből több alkalommal szóban, telefonon testi épség elleni bűncselekmény elkövetésének kilátásba helyezésével megfenyegette.

2. Egy Zrínyi utcai lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2013. szeptember 16-án, 8 és 14 óra közötti időben a Könyök utca fölötti szőlőhegyen lévő présház teraszáról eltulajdonította a fekete gyöngyház retiküljét a benne lévő személyigazolványát, lakcím igazoló kártyáját, adókártyáját és TAJ-kártyáját. A nyomozás során megállapítást nyert, hogy nem történt bűncselekmény, a feljelentő vélhetően idős kora miatt rosszul emlékezett, hogy a táskáját hol tette le, az hiánytalanul került elő a présház tulajdonosának lakásán.

3. Egy Szilfa utcai lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2013. szeptember 19-én, 7.00 és 13.30 óra közötti időben a családi házában bekerített udvarán lévő csukott melléképületéből eltulajdonított 3 db német óriásnyulat. A lopással okozott kár: 30.000 Ft.

4. Egy dunavarsányi lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2008 nyara és 2013. szeptember 27. közötti időben a Simontornya, Cecei utcában lévő lakatlan és romos házában tetejét lebontotta, abból tetőcserepet és gerendákat tulajdonított el 98.000 Ft értékben. Az ügyel kapcsolatban bűncselekmény gyanúja miatt a simontornyai rendőrségre előállításra került két simontornyai lakos, akik az építőanyagok elvitelét elismerték, kihallgatásuk után nevezettek szabadon lettek bocsátva.

5. Egy sárbogárdi lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2013. augusztus 3. és 2013. szeptember 28. közötti időben a nagynénje Simontornya, Szilfa utcában lévő lakóházba ablakbetörés

módszerével behatolt, és onnan 1 db 11,5 kg-os gázpalackot tulajdonított el. A bűncselekménnyel okozott kár 15.000 Ft.

6. Egy simontornyai lakos tett feljelentést ismeretlen tettes ellen, aki 2013. szeptember 29-én 13.30 óra és 2013. szeptember 30-án 8.45 óra közötti időben, ajtóbefeszítés módszerével behatolt egy helyi vendéglátó-ipari egységbe, és onnan élelmiszer alapanyagot, váltópénzt, rövid italokat és üdítőket tulajdonított el összesen kb. 191.000 Ft értékben.

7. Simontornya, Várkert utcai lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2013. szeptember 27. és október 6. közötti időben a Simontornya, Laposi téren lévő, felújítás alatt álló lakatlan házába ablakbenyomás módszerével behatolt, és onnan eltulajdonított 1 db gázpalackot a rajra lévő gázperzselővel, 10 doboz falicsempét, 1 db barna használt mosdókagylót a rajta lévő csapteleppel és 1 db használt WC kagylót. A bűncselekménnyel okozott kár 50.000 Ft.

8. Egy simontornyai lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki a régi Cecei utcában lévő almáskertjéből eltulajdonított 250 kg almát kb. 50.000 Ft értékben.

9. Egy simontornyai lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2013. október 9-én 7.20 óra és 10.20 óra közötti időben a Mózsé-hegyen lévő lakóházának zárt melléképületébe lakatlefejtés módszerével behatolt, és onnan eltulajdonított 1 db OLEO MAC típusú motoros láncfűrész. A lopással okozott kár 40.000 Ft. A bűncselekménnyel kapcsolatban a simontornyai rendőrségre előállításra került egy helyi fiatalos személy, aki gyanúsítottkénti kihallgatása során a bűncselekmény elkövetését elismerte. Az eltulajdonított fűrész tőle lefoglalásra került.

10. Egy Simontornya, Szilfa utcai lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2013. március hónap és 2013. október 13-a közötti időben a családi házuk hálószobájában elhelyezett széféből eltulajdonított 3 aranyláncot, valamint 1 arany nyakéket medálokkal, továbbá 3 arany karika fülbevalót és egy ezüst fülbevalót. A lopással okozott kár 200.000 Ft. Ezen kívül az ismeretlen tettes eltulajdonított a ház mögötti ólból 4 db süldő magyar óriásnyulat és 26 db 1 kg körüli csirkét. A lopással okozott kár 66.000 Ft.

11. Egy Simontornya, Petőfi utcai lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2013. október 19-én, 18.00 óra és 2013. október 20-án, 8.00 óra közötti időben a Derék-hegyen lévő borospincéje előtt lévő Bombastic Music Box típusú, egyedi gyártású zene-gépét megrongálta, és a benne lévő kb. 4000 Ft készpénzt, valamint 35 db CD-lemezt, vezérlőegységet és billentyűzetet eltulajdonította. A bűncselekménnyel okozott kár 80.000 Ft.

12. Egy simontornyai lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2013. október 17-én 19.00 óra és 2013. október 18-án, 19.00 óra közötti időben a Vég-hegyen lévő házában fatároló helyiségéből eltulajdonított kb. 2 q aprított tűzifát. A lopással okozott kár kb. 5.000 Ft.

13. Egy simontornyai lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2013. március 20-ai napon vele interneten kapcsolatba lépett, tőle segítséget kért a személyes dolgait, iratait tartalmazó csomagjának biztonságba helyezéséhez. A csomag elküldéséhez szükséges összegeket, annak ígéretével csalta ki, hogy nyugdíjba vonulásakor nagyobb összegű pénzt ad a sértettnek, aki 5500 dollárt, kb. 1,2 Mft-ot utalt át több részletben egy ghánai bankszámlára.

A lakosság figyelmét fel szeretném hívni a fűtési szezonra való tekintettel, hogy minden évben házaló faárusok több helyi lakost becsapva megkárosítottak, ezért tartózkodjanak az ilyen bizonytalan kimenetű tüzelő vásárlásától. A tűzifát legbiztonságosabban a helyi Tüzepepen vehetik meg, ahol meggyőződhetnek a mennyiségről. Tavaly előfordult, hogy 15,6 mázsát adtak el 100 mázsának.

Mikoly Tibor r. őrnagy, őrsparancsnok

Gratulálunk Mikoly Tibornak a Simontornyai Rendőrőrs parancsnokának őrnagyi előléptetése alkalmából. Azt kívánjuk, hogy minél kevesebb munkája legyen, és rendőri kollégáival együtt ideje nagyobb részét a bűnmegelőzésre tudja fordítani. Nem baj, sőt örülünk, ha a rendőrségi hírek rövidebbek lesznek!

HARMADSZOR IS SIÓ-BULIT NYERTÜNK!

A Vak Bottyán Általános Iskola és Gimnázium az idén is benevezett a Köszönjük, SIÓ! Iskolatáska Program pályázatába. A mi intézményünkben a következő kisdíjakok részesültek a program támogatásában: Bukovics János, Dudar Vivien, Gerebenes Izabella, Miklós Anna, Strumberger Flórián 1. osztályos, Horváth Ruben, Sajti Rebeka 2. a osztályos, Péteri Györgyi 4. a, Fischl Dorina, Nagy János 4. b osztályos tanulók. Most első alkalommal a Simontornyáért Közhasznú Közalapítványon keresztül ingyen vehették át nyereményüket. A táskák idén sem üresen érkeztek, hanem nyereményük az alábbi egységcsomagot tartalmazta. Az Office Depot jóvoltából: grafitceruza, színes ceruza, zsírkréta, 5 db golyóstoll, 2 db radír. A Sió jóvoltából: 2 db 0,2 literes Sió Iskolagyümölcsle. Az Iskolatáska Program rajzpályázatába 78 tanuló nevezett be. Ebből 35 alsó és 43 felső tagozatos diák. Akik rajzoltak, nem nyerhettek iskolatáskát. Ellenben rajzaik felkerültek a www.koszonjukcio.hu galériájába. A rajzokra az online szavazás 2013. július 15-étől szeptember 30-ig tartott. Örömmel értesíték mindenkit, aki szavazataival hozzájárult, hogy iskolánk fölényesen az első helyen végzett a rajzversenyben! A végeredmény pontszámában kifejezve a következő:

1. Simontornya – Vak Bottyán Általános Iskola és Gimnázium 221708 pont,

2. Budapest – Vajda Péter Ének-zenei Általános és Sportiskola 106108 pont,

3. Dunakeszi – Bárdos Lajos Általános Iskola 101831 pont.

A nyereményt 2014. év tavaszán kapjuk meg egészségnapon. Köszönet jár ezért minden Sió-buli „harcosnak”!

Gyurkóné Tóth Irén

A szeretet jegyében ünnepelték az idősök világnapját

A szeretet soha el nem fogy, átsegít mindenben! – énekelt az ŐSZIKÉK-ben megtartott bensőséges hangulatú ünnepségen a Lelkes-cserfes gitárszervezet és néhány bátor jó zenei érzékkel rendelkező vendég. A csodálatos délutánra még a nap is kisütött, bearányozta a szépkorúakat. Petrovics Péter Györgyné, az intézmény vezetője köszöntötte elsősnek a résztvevőket, az otthon lakóit a vendég BSZV, az ÁFÉSZ nyugdíjasklubok tagjait, valamint a Fény-erő Egyesület elnökét, Szabó Jánosnét, aki egyben az ÁFÉSZ Klub elnöke is. Elmondta, az idősök segítségével ápoljuk hagyományainkat, száll generációról generációra a sok tudás. Idős koruk tapasztalatával helyükre tudják tenni a dolgokat, tudják mi a jó, amit tovább adhatnak, s tudják mi az a rossz, amit el kell kerülni a következő generációnak. Csószné Kacz Edit polgármester ünnepi beszédében kiemelte, hogy a mi feladatunk lehetővé tenni az Önök számára az öregkorhoz méltó életet, támogatni a pihenés éveiben, segíteni, hogy a hosszú évek kemény munkája után örömteli életet élhessenek, s érezzék, hogy nem hagyjuk magukra Önöket, hogy fontos részei életünknek. Célunk megőrizni ezt a harmóniát és az egymás iránti tiszteletet. A színvonalas gálaműsorban fellépett a Dunaföldvárról érkezett Szávolics Gabriella kétszeres Aranykoszorú-díjas népdal- és dalénekes, aki nosztalgiaadalaival, magyar nótáival aratott nagy sikert, harmonikán kísérte Sparing Zoltán. Az énekesnő egy meglepetésvendéget is hozott magával, a mindössze 8 éves Mendi Milánt, aki hegedűjátékával elkápráztatta az ünneplő közönséget, egyesek a

jövő Mága Zoltánját látják a kisfiúban. Simontornya két üdvöskéjének nem kellett mikrofon, a Kovács testvérek, Dominik és Viktor énekét még a kissé nehezen halló idősök is láthatólag nagyon élvezték. Többen velük együtt énekeltek az ismerős dalokat, még egy idős asszony kérését is teljesítették, elénekeltek kedvenc nótáját. A két fiú sokoldalúságát, irodalmi affinitását ezúttal is élvezhettük, amikor részleteket mutattak be készülő meseregényükből, mely igen gazdag fantáziájukról tanúskodik. Az ünnepség résztvevőit Torma József KÖME csapata lángossal, az intézmény dolgozói gulyáslevessel és süteménnyel és üdítő itallal vendégelték meg.

Va Lá

Időszaki fotókiállítást nyitottunk a kőtárban

Együtt – Tegyük ma a Holnapért önkéntesen, így szól az együttműködési megállapodás lényege, amely a Fazekas Alapítvány és a Tolna megyei Illyés Gyula Könyvtár között született a múlt év novemberében. Ennek gyümölcseként a Sárközi életmód fotókon című emlékgyűjteményt a könyvtár digitalizálta, majd a képanyagból vándorkiállítást készítettek. A fotók által az elmúlt század nehézségei ellenére derűs arcú, mosolygó, megilletődött tekintetek üzennek a mának és a jövőnek. Megfigyelhető a bátai emberek híres vendégszeretete, gyönyörködött a pazar viselet, a népművészeti hagyományok életben tartása, s a szokások átmentett gyakorlása. A képek gyűjtése, közzemlére tétele magyarságunk, identitásunk megőrzésének módja, szép példája. Elismerés illeti a gyűjtőket, a kiállítás szervezőit, a Fazekas alapítvány tagjait, különösen Mohr János Zoltánét, aki a gyűjtés mellett igen nagy lelkesedéssel szervezi a kiállítási anyag megismertetését Tolna megye szerte. A kiállítást dr. Balázs Kovács Sándor, a megyei múzeum néprajzos munkatársa nyitotta meg, és november 8-án délelőtt ünnepélyes zárással ér véget.

Máté Imréné vármúzeum vezető

Méltó emléket állítottak Reisz Tamás képzőművésznek

Sokan eljöttek, hogy így is tisztelegjenek emléke előtt. A művésztárs, a barát, Könyv István János nyitotta meg a simontornyai várban az emlékkiállítását. Beszédéből néhány gondolatot szó szerint idézünk:

*Reisz Tamás 1950-ben született Mernyén (Somogyesztii). Simontornyán élt és alkotott. Művészeti tanulmányait Budapesten végezte, ahol művésztanárai Benedek György Kossuth-díjas festőművész és Kirschmayer Károly szobrászművész voltak. Közvetlen és nyílt ember volt. A városban több területen is dolgozott. Sok embert ismert, mindig a segítség szándéka vezette. Harmincöt éves barátságunk alatt számos közös kiállításunk volt, baráti és munkakapcsolatban voltunk. Szerette az életet, szerette a természetet és szerette a nőket. Izgalmas kihívások voltak számára. Mindig kereste a számára megfelelőt, de nagyon szerette a gyermekeiket és unokáit. Reisz Tamás habitusára jellemző volt a sokszínűség. Szinte minden kézműves alkotómunka érdekelte. Kipróbálta a művészi ábrázolások minden fajtáját. Az utóbbi években pasztellképeivel, akvarelljeivel varázsolta el az érdeklődő közönséget, de az olajfestészethez sem maradt hűtlen. **Mestere lett a pasztell műfajának. Finoman, roppant érzékenyen kezelte a mélységet, a levegő páráit távolságát.** Szívesen festette a vizek, vízpartok, mocsarak és árterek világát. Szerette a színek tükröződését a víz felületén. A pillanatnyi hangulatok, benyomások, a fények szinte lírikus megfogalmazása jellemző festményeire. Magyarázatra nem szoruló, önmagukban is sokatmondó, nyugalmat, harmóniát árasztó tájképeit nézve, magunk is a természet részévé válhatunk. Atérezhetjük az egyes évszakok hangulatát, csodálhatjuk a felhők, az erdők, a mezők szépségét. Szívesen és érdeklődéssel fordult a régi utcák, a régi házak, utcarészletek rajzolásához.*

Kiemelten a simontornyai vár, a kisváros hangulatos kis utcácskái, terei megragadóak és kortörténeti jelentőségűek. Akárcsak Erdélyben, Kibédén vagy a felvidéken készült, a simontornyaihoz hasonló témájú képei. Egy-egy mementó az utókornak. Képek a múlton át a jelenről. Olyanok, mint az emberi életek. „Leszek sehol és mindenhol leszek”. Elidőzve a pillanat szépségén és múltlandósággal üzennek a jövőnek. A művészetet kedvelő közönség az elmúlt 37 év alatt közel 100 kiállításon ismerhette meg műveit. Munkái messze eljutottak a világba, megtalálhatók múgyűjtőknél, közintézményekben, galériákban, falinaptárak, grafikák és könyvillusztrációk formájában. Tagja volt a Magyar Képző- és Iparművészek Országos Szövetségének, a TOLNAART művészeti csoportnak, a Szatmári Képzőművészek Egyesületének, valamint a Magyarországi Vadászfestők Társaságának. Önálló kiállításai 1975-től, a teljesség igénye nélkül: Budapest, Simontornya, Kecskemét, Martfű, Bátaszék, Nagydorog, Martonvásár, Zebevény, Románia (Kibéd), Fonyód, Eger, Németország (Dortmund). Minden alkotó számára fontos a környezet odafigyelő szeretete.

Az életben kapott elismerés további megerősítése annak, hogy amit alkot, az jó, az fontos másnak is. Boldog vagyok, hogy képviselőként javaslatomat – Tamás kitüntető elismerésére – a város vezetése támogatta, és a 2006-ban a Simontornyáért kitüntetést részére megadta a kiemelkedő eredményességű, maradandó értékű, megbecsülést kiváltó művészeti tevékenységéért. Reisz Tamás festőművészt 2013 januárjában egy roppant agresszív rákbetegség támadta meg, ami felőrölte a szervezetét, és a halál február 19-én végleg elszólította. 2013. március 2-ától a simontornyai temetőben nyugszik. Most képeim keresztül van itt velünk és ad ebben a borús időben is derűt. Mi pedig, az a közösség, aki szeretjük Őt, és tiszteltük munkásságát, szeretnénk, hogy maradandó emlékként a Helytörténet Háza egyik szobájában kialakított emlékszoba adjon teret a munkáinak és személyes tárgyainak, így állva emléket a város festőjének, Reisz Tamásnak. Ezen dolgozunk a Simontornya Múltjáért Közhasznú Alapítvány segítségével, és ehhez a munkához kérjük a város támogatását, mind a gyűjtemények tulajdonosának segítségét a folyamatos fejlesztésekhez és a látogatási rend kialakításához a többi hagyattal egyetemben. Megköszönöm a hagyatté kezelőjének Nagyné Reisz Évának, hogy a kiállításra a képeket rendelkezésünkre bocsátotta. Köszönöm Rabóczki János üveges mesternek és családjának a képek keretezésében támogató segítségét. A vár vezetőjének és a kiállítás rendezőinek, valamint minden közreműködőnek és támogatónak köszönöm, hogy létrejehetett Reisz Tamás festőművész – Simontornya festője – kiállítása itt, a simontornyai várban.

Az ünnepség a Helytörténeti Házban folytatódott, ahol Tóthné Unghy Iлона, a Simontornya Múltjáért Alapítvány elnöke kalauzolta a vendégeket, mutatta be az emlékszobát, mely folyamatosan bővül. A nyugdíjas iskolaigazgató ezúttal is kérte, hogy akinek bármilyen tárgyi emléke, fényképe van Reisz Tamásról, juttassa el hozzá, természetesen a feldolgozás után visszajuttatja a tulajdonosnak.

ÚJ HELYTÖRTÉNETI KIADVÁNYOK

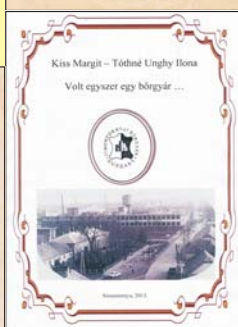
Ára: fekete-fehér 2000 Ft, színes 3000 Ft (150 oldal, 120 tabló, 8 csoportkép).

Ára: fekete-fehér 4000 Ft, színes 6000 Ft (390 oldal, kb. 350 tábló-tanár).

Megjelenés még karácsony előtt, 2013. december 10-én.

Ára: fekete-fehér 4000 Ft, színes 6000 Ft (kb. 400 oldal 1000 fényképpel).

**Mindhárom kiadványt
Tóthné Unghy Ilonánál
(Pásztor u. 3.) lehet
megvásárolni.**

Volt egyszer egy bőrgyár

28. rész

Első képünkön a faragók csoportját látjuk, amint bizonyára egy kirándulásra indulnak, talán a 70-es években. Szabó Istvánné Márkus Ica hozta több képpel együtt. Az első sorban balról Molnár János, Buzás János, Szili János, Bognár János, Domonkos János. Mögöttük Pál József gépkocsivezető, id. András Péter, Pákozdi László, ifj. Lampert Lajos, ifj. Szabó István, Unnep János.

A második kép a meszesben készült, 1980 körül a husológép mellett. A képsorozatot Varga Lászlótól kaptuk, annak egy darabját adjuk közre most.

A harmadik képen a bőrgyár hajdani főkönyvelőjét, dr. Szirom Józsefet látjuk feleségével, Magdussal. Az autóban ülő kislány Jánosi Zita. A képet az ő édesanyjától, dr. Bartos Istvánné Juhász Magdolnától kaptuk, s a 60-as években készült.

A negyedik kép a Bőripari Tudományos Egyesület lillafüredi kirándulásán készült, s a rajta lévők balról Szabó Sándorék, Miski Dánielék, Luka Istvánék, jobboldalt középen Ható József ismerhető fel feleségével, Róth Csöpivel, majd Ács István feleségével, Marikával, s

jobbszélien Halas Kálmán feleségével, Veronikával. Háttal Klemencsics Antal ül, s talán a 60-as évek végén készült a fotó.

Az ötödik képen a sárospataki várban jártak a B.T.E. kirándulói. Balról Luka Lajos, hátul Dobrádi János, középen Csapó Jánosné, Küzdi Gabi, mögötte jobbról Luka Lajosné, jobbszélien Luka István áll feleségével a közelmúltban elhunyt Zsiga Ilonkával. Ili elgondolkozva néz ki a képből a bodrogközi tájra, közöttük Laki Dezső és talán Beidekné Edit arcát látjuk.

Szeretettel kívánok mindenkinek jó egészséget, jó olvasást!

Kiss Margit

Sokan voltak, de jövőre többen lesznek

Simontornyán találkoztak az 50 éve végzett általános iskolások. A két osztályból 24-en jöttek el a találkozóra, sajnos, egy tanár sem él már és sok egykori osztálytárs is elhunyt. Voltak, akiket nem sikerült megtalálni, ezért most szélesebb körű szervezőcsapatot alakítottak ki. A találkozóról készült fotók és videók a

<https://www.youtube.com/user/cservenkaattila/videos>

oldalon tekinthetők meg.

Egyéves születésnapját ünnepelte a Fény-Erő Egyesület

Szabó Jánosné, az egyesület elnöke köszöntötte a résztvevőket, köztük külön virággal a legidősebb jelen levő egykori SIMOVILL-es dolgozót, a 83 éves Szabó Józsefnét, Irma nénit. Az első SIMOVILL-es találkozón a régi munkatársakat újra összehoztuk, kapcsolatot teremtettünk egymással. Egy kapcsolatot azonban nem elég létrehozni, felfrissíteni, ápolni kell ahhoz, hogy tartós legyen. Sokat gondolkodtunk rajta, hogy hogyan tartjuk össze ezt a kis társaságot, hiszen nem csak nyugdíjasok, de még fiatal, aktív dolgozók vannak közöttünk. Végül az egyesület mellett döntöttünk, mert a tagság nincs életkorhoz kötve, a meghatározott feladatokat az egyesület minden tagja teljesíteni tudja, s mint bejegyzett szervezet, nagyobb lehetőségünk lesz anyagi forráshoz jutni.

Három hónap múlva, 2012. június 21-én 20 fővel megalapítottuk a Simontornyai Fény-Erő Egyesületünket, és nem kellett három hónap, 2012. szeptember 4-én megtörtént a cégbírói bejegyzés is. Az eltelt egy év alatt taglétszámunk megkétszereződött, pontosan 40-en vagyunk, de szép számmal csatlakoztak hozzánk pártoló tagok is, 27-en, így velük együtt a taglétszámunk a mai napon 67 fő. Olyan célokat, feladatokat próbáltunk meghatározni, melyeket egyesületünk tagjai teljesíteni tudnak: céljaink: a város kulturális tevékenységének szervezésében részvétel, időskorúak támogatása, társadalmi és egyéb közösségi szervezetekkel együttműködés, határon túli magyarokkal kulturális, baráti kapcsolat kiépítése, főiskolára, egyetemre járó fiatalok anyagi támogatása. Ezek a célok hosszú távon fogalmazódtak meg, s úgy gondolom a kezdeti lépéseket már az elmúlt egy évben megtettük, a jövőben már csak ezt az irányt kell tartanunk.

A 2014-es év legfontosabb feladatának kell tekinteni, hogy megcélazzuk a közhasznúsági fokozat elnyerését. A törvény két évet ad a bizonyításra, s ha sikerül, közhasznú egyesület lehetünk, s így sokkal nagyobb lehetőségünk lesz különböző forrásokból pénzhez jutnunk céljaink eléréséhez. Kérhetjük az SZJA 1 %-okat, sikerebben részt vehetünk a pályázatokon, s talán támogatókat is könnyebben találunk – mondta az egyesület elnöke. Az első tanulóév alatt is törekedtünk egyesületünk célja szerint tevékenykedni: 2012-ben és 2013-ban is részt vettünk a város minden kulturális rendezvényén, ott voltunk a Kéz a Kézben Klub karácsonyi ünnepségén. Tagjait egy-egy névre szólóan himzett törölközővel ajándékoztuk meg, nagy örömet szerezve ezzel a klub kedves kis tagjainak. Az időskorúak támogatása érdekében felvettük a kapcsolatot az Ószikék Szociális Központtal: mind két évben megemlékeztünk az idősök világnapjáról. Az otthon lakóinak ajándékokkal kedveskedtünk.

Meghívást kaptunk a Kisszékelyi Kulturális Egyesülettől az arató ünnepségükre, melyen egy arató brigáddal vettünk részt, s úgy gondolom, nem hoztunk szégyent egyesületünkre. Ott voltunk a BSZV Nyugdíjasklub által szervezett főzőversenyen, ahol nemcsak jól éreztük magunkat, de megismerkedtünk két szomszéd város nyugdíjas szervezetének tagjaival, s talán szorosabb lett a kapcsolatunk a két helyi nyugdíjasklubbal is. Mindkét helyen nagyon jól éreztük magunkat, ezért még egyszer szeretném megköszönni a Kisszékelyi Kulturális Egyesület elnökének (Pajor Agnesnek), valamint a BSZV Nyugdíjasklub vezetőjének (Koczkásné Mariának) a meghívást és a kedves fogadtatást. Hegyiné Icának köszönjük a felajánlást a majdani tóparti rendezvényünk megtartására. Valószínűleg élni is fogunk vele.

Az előtérben található az „Emlékképek kiállítás” ötletadója, szervezője, Györéné Gergely Ibolya volt. Nagyon sokat dolgoztunk rajta, az idő rövidsége is szorított bennünket, de talán megérte a fáradságot. Köszönjük Szepesi Lászlónak, hogy megőrizte a sok régi képet, köszönjük azoknak, akik átadták számunkra a saját képeiket, ígérjük nagyon fogunk rá vigyázni, s visszajuttatjuk a tulajdonosokhoz. Az itt megtekintett képeket a Helytörténeti Házban fogjuk kiállítani, kiegészítve azokkal a képekkel, melyeket a mai napon kaptunk. Van egy dédelgetett tervünk: a „Volt egyszer egy börgyár”-hoz hasonlóan feldolgozánk a SIMOVILL történetét. Az egyesületi tagokkal 2014 májusában, az évzáró közgyűlésen szeretnénk minél nagyobb létszámban találkozni. Mindenkinek nagyon jó egészséget az elkövetkező évekre, munkájukhoz erőt, kitartást, békességet, a mai nap további részében pedig nagyon jó szórakozást kívánt az elnök. A gazdag kulturális műsorban fellépett a Vándorok Tánc Színház és Simontornya két igen tehetséges énekes-táncos művészelőltje, Bor Klára és Adrián Imre, mindkét produkció nagy sikert aratott. Az est további részében az egyesület két tagja, Bor István és Kovács József változatos zenéjére sokan tánca perdültek, jót mulattak.

„Hogyan is kellene apának lenni?
Igazi receptet még nem írt senki.
Egyetlen módon igazol az élet:
az, kiknek apja vagy, mind szeret téged!”
(Aranyosi Ervin)

MEGHÍVÓ

Sok szeretettel meghívunk minden szórakozni vágyó családot a nagykorúvá érett, hagyományos családi programra, amely

2013. november 16-án (szombaton), 9.30 órától

már a 18. alkalommal kerül megrendezésre a sportcsarnokban.

Fővédnök: Csósné Kacz Edit polgármester asszony. Védnökök: Dr. Mihócs Zsolt alpolgármester és Zsolnai István, az egészségügyi, szociális és sportbiztonság elnöke.

Program: Ovisok, alsó tagozatos iskolások műsora * Rajzkiállítás * Ugróköteles bemutató * Sorversenyek – apukák a gyermekeikkel * Cukor- és lufieső * Vendéglátás a szponzorok segítségével!

Töltsünk együtt egy vidám napot!

Pedagógusok, védőnők, a családsegítő munkatársai

Bőr–Szín–Vonal

A Könyv család közös kiállítása a Tolnai Városi Galériában.

Könyv Kata Barcsay-díjas festőművész képei a mai kor groteszk leképezései és aktualitásai, egyfajta időkapcsok az apa „Negyven év válogatott grafikái”, tusrajzai, korunk ujjenyomataihoz.

Könyv István János grafikusművész másik sorozata a Vitéz Bátor digitálprint képei, a Veszprémi Petőfi Színház táncszínházi előadásához készültek. A képgrafikai sor, a mesejáték hangulatát idézve, kiegészíti felesége Könyv Szabó Éva bőrműves népi iparművész viselet szépségeit. A bőrműves munkák a gazdag magyar motívumvilágból merítenek, aktualizálva a mai viseletkultúra részzeit.

Ez a hármas kapcsolódás mutatkozott be a Tolnai Városi Galéria 2013. október 25-én, 17 órakor nyitó kiállításán. A kiállítást megnyitotta Mözsi Szabó István festőművész, a Magyar Kultúra Lovagja. Közreműködött: ifj. Tövisháti András népzeneész, hangszerkészítő.

A kiállítás a galéria nyitva tartási idejében látogatható 2013. november 18-ig.

Va Lá

Országos Könyvtári Napok

2013. október 7-13.

Könyvtárunk idén is csatlakozott az Országos Könyvtári Napok programsorozathoz. Ebben az évben nyolcadik alkalommal állítottunk össze változatos programokat, melyek közül több már hagyománnyal rendelkezik. Harmadik alkalommal adjuk közre a könyvtár fotógyűjteményét, mely minden évben gyarapodik az előző év könyvtári programjainak képeivel. Gyerekek, felnőttek egyaránt szívesen keressétek régi önmagukat a fotókon.

Hagyomány nálunk, hogy ezen a héten író–olvasó találkozót szervezünk. Az idei különleges volt, hiszen simontornyai származású írótt láttunk vendégül. Csepregi János, Junior Prima díjas író–költő beszélt a népes közönségnek eddigi irodalmi tevékenységéről, jövőbeli terveiről. Véleménye szerint hazai pályán írónak lenni sem könnyű. Vendégkönyvünk bejegyzéséből kiderül, hogy bizony akárhány felolvasósten is van túl a szerző, itthon mégis tud izgulni, hiszen korábbi óvónők, tanítók és tanárok, osztálytársak és barátok előtt mégsem ugyanaz, mint idegeneknek beszélni.

Nagy sikere volt a játszóháznak is. Csóka Anita irányítása mellett gyönyörű csuhébabák és gesztenyefigurák készültek.

Köszönet mindenkinek, aki segített megvalósítani programjainkat és résztvevőként megtisztelt bennünket és a vendégeinket jelenlétével.

Vácziné Horváth Anikó könyvtárigazgató

Művészetkedvelőknek – röviden!

Kultúra, szubkultúra, ellenkultúra

II. rész

Korábban foglalkoztunk a kultúra mibenlétével. Megállapítottuk, hogy a kultúra megerősítést hordoz. Ebből következik, hogy a kultúrának csoportképző ereje van. Ebben a részben ezt vesszük szemügyre.

Amint korábban tisztáztuk, a kultúra áthatja az egész társadalmat. Ahhoz azonban, hogy megértsük a XXI. század jelenségeit, meg kell vizsgálnunk azt is, korábban milyen fő irányai voltak a kultúra változásának.

A vidéki ember számára természetes, hogy egy viszonylag kis közösségben éli le életének jelentős részét. Az együttélésnek szabályai vannak, aki pedig megszegi e szabályokat, a közösség kivetí magából. Különösen így volt ez a régi falusi közösségekben, ahol igen szigorú szabályrendszerbe nőtt bele a felcseperedő ifjúság. Evvel szemben a nagyvárosokban lehetőség van arra, hogy eldöntse az egyén, melyik kisközösséget válassza a több lehetőség közül.

A történelem során a polgárság kialakulásával hasonló folyamat ment végbe: lazultak az együttélés szigorú szabályai. Ez pedig kulturális téren is éreztette hatását. A nagyvárosokban szellemi élet alakult ki, amit egy bizonyos jólét tett lehetővé. A kultúra és így a művészet is kikerült a hatalom szigorú nyomása alól, amely korábban kizárólagos volt a kultúra létrejöttében és fennmaradásában. Magával a polgársággal egyidős a „polgárpukkasztás”, a „hivatalos kultúrával” szemben álló „ellenkultúra”. Végig lehetne tekinteni a történelmet, hogyan alakult az ellenkultúra története. A mi szempontunkból elegendő a XX. század derekára figyelni. A II. világháború vihara után a túlélő nemzedék gyermekei az 1950-es évektől kezdve (a vasfüggönyön túl) minden eddiginél harsogóbban fogalmazták meg kritikájukat az idősebb nemzedékkel szemben. Kifogásolva azokat a kompromisszumokat, amiket általában a szülők szemére vetnek a nyiladozó lelkű ifjak. Megjegyezhetjük: a II. világháború igencsak próbára tette a szülők kompromisszumkésztségét.

A fenti változások kultúrára gyakorolt hatásával a következő részben tovább foglalkozunk. Könyvajánlónk a simontornyai könyvtárból így szól: Nyerges Ágnes: Mai fiatalok?

Gyurkó Gábor

Megújultak a Helytörténet Háza kiállításai

A városrehabilitációs pályázat révén teljes külső felújításon esett át a Helytörténet Háza – és nagyon szép lett. Sajnos, a részleges ablakcsere és az új vizesblokk kialakítása, valamint egy ajtó befalazása és egy új ajtó nyitása során a kiállítások megrongálódtak. A bedobozolt anyagokba sajnos belematattak a kíváncsi munkások, és vissza már nem rakták a helyükre, így szanaszéjjel – többnyire malterporral vastagon belepve – találtunk rá a kiállítás anyagára. És nem is találtunk meg mindent.

Iskolatörténet kiállítás

Július 15-től augusztus 20-ig az emelet termeiben kerültek helyükre a hagyatékok – Grantner Jenő és Kelemen Kristóf szobrászművészek Simontornyának adományozott szobrai, valamint az „Építő közösség” terme. Ugyanekkor kezdtük el Reisz Tamás simontornyai festőművész emlékszobájának kialakítását, melyet október 17-én – a Simontornyai Vármúzeumban megrendezett kiállítással egyidőben – a megnyitó után mutattunk be az érdeklődőknek.

Egy újabb hónap mindennapos munkája kellett ahhoz, hogy a földszinten is legyen. Nem lehetett volna a kiállításokat

helyreállítani, ha Simontornya Város Önkormányzata nem biztosít négy segítséget: Vargáné Nagy Márta és Andráskó Szabina majdnem 2 hónapon át, Berki Brigitta és Góman Laura 2 napon keresztül dolgozott a Helytörténet Házában. A kiállítások különösen Márta kezénymát őrzik. Neki itt is külön szeretném megköszönni odafigye-

3. osztályosok (Beidekné Bölcsföldi Mária osztálya) az iskolatörténeti kiállítás dokumentumait lapozgatják

lő, gondos, gyors, alapos munkáját, jó ötleteit és munkaköri kötelességén túlmenő önzetlen segítségét. Igazán jó munkatárs volt, aki szívvel-lélekkel együtt dolgozott velem, illetve készített mindent a kezem alá úgy, hogy nekem „csak” a kiállítást kellett újra rakni. Természetesen ez utóbbi munkában Rózsáné Kovács Anna és Dolovainé Gyarmati Erzsébet kuratóriumi tagok is részt vettek, de Kiss Margit Mimike is ott volt a Pillich-kiállítás megújításán és Szálkáné Márti is rengeteget segített a helyreállítási munkálatokban.

Nagyon köszönöm mindenki segítségét, Simontornya lakóit pedig szeretettel invitálom a Helytörténet Háza kiállításainak

A hajdani bőrgyári fúvós hangszerek

1956-os emlékszoba

megtekintésére. A kiállításokat ingyenesen, előzetes időegyeztetéssel lehet látogatni. A téli hónapokban – fűtés hiánya miatt – a Helytörténet Háza zárva tart.

*Tóthné Unghy Ilona,
a Simontornya Múltjéért Alapítvány elnöke*

Sikerese volt a 17. egészségnap

Több mint 400-an vették igénybe az orvosi vizsgálat lehetőségeit, melynek során tetőtől-talpig képet kaphattak egészségügyi állapotukról. Emellett dr. Zsigmond Tiborné címzetes iskolaigazgató vezetésével ízelítőt kaphattunk az egészséges táplálkozásról.

Házhoz jöttek a főorvosok

Töketlen tizenegy

„Régi dicsőségünk,
hol késel az éji homályban?”

(Vörösmarty Mihály: Zalán futása)

Ha azt kérdezik, miért nem szeretem a magyar focit, én visszakérdezek: miért, van ma magyar foci? Igaz, sokféle lehet látni színes mezekbe öltözött alakokat, akik egy gömbölyű tárggyal próbálnak kezdeni valamit, tágas, zöld gyepen. Szóval, szerintem ma nem létezik Magyarországon legalábbis élvonalbeli labdarúgás. Merthogy volt, afelől semmi kétség, ott volt az ARANYCSAPAT (így, csupa nagybetűvel), és mivel a jelen keserves, nincs más vigasz, mint a dicső múltat felemlgetni, mint Villon valaha szép fegyverkovácsnéja, aki késő öregségében ifjúkori idomán mereng. De hol van már a tavalyi hó? Ráadásul azóta nem egy, hanem sok-sok hó leesett már, és rövid életű tündökléseken kívül (hatvanas-hetvenes évek) a magyar foci nevelés tárgya lett. Szegény Dunai Antal, aki egyébként olimpiai bajnok focistánk, micsoda kínokat állhatott ki, a román-magyar mérkőzést nézve, ahol a töketlen tizenegy töltötte be az áldozati bárány szerepét. Ugyanis más áldozatot nem nagyon hoztak. Dunai Antal a további esélyeket latolgatva kifejtette, hogy az észteket mindenképpen le kellene győzni. Azokat az észteket, akik a hollandokkal döntlent játszottak! Hollandia pedig a magyar foci felett toronymagasan létezik. Továbbá, a törököknek le kellene győzni a töketlen tizenegy rövid úton hazavágó románokat. Egyszóval: csodára várunk, meg arra, hogy majd mások kikaparják nekünk a gesztenyét, ez esetben a további esélyt a szenvedésre. A románokat harminc éve nem tudtuk legyőzni, de hovatovább a világon nem lesz olyan válogatott, jobb-rosszabb klubcsapat, melyet a töketlen tizenegy meg tudna szorongatni. Továbbmegyek: a brazil, argentin stb. utcagyerekekből találmra összeválogatott csapatot se győznék le. A román-magyar is az első két percben eldőlt, már az meglepett a mieinket, hogy az ellenfél kijött a pályára és nem üres kapura kell játszaniuk. Túl korán jött a román gól, aztán, mire összeszedték volna maguk, ott volt a második, a harmadik ellen meg így szétesetten nem is tudtak tenni semmit. De hát a focit gólrá mérik, jó lenne tudatni a mieinkkel, hogy hé, emberek, rúgni kellene nekünk is, legalább becsületgólt, legalább szoros legyen az eredmény, legalább emelt fővel jöhessenek le a pályáról! Persze, helyzetet se tudtak kidolgozni, legalább ebben „becsületesek”, nem játszanak össze. Érdekes, hogy például a Bundesligában (nem keverendő össze a „bundásligával”), bár ott is jellekednek labdarúgónk) képesek gólokat rúgni, csak valahogy a válogatottban nem megy nekik a játék. Így nem is szállították szeretett miniszterelnökünk nagy családi eseményére az áhított győzelmet. Pedig

épülnek a stadionok, kiadták az „Arccal a stadionok felé!” jelszót, O. V. pedig, ha már nem lehet „hídvérő”, „stadionépítő” lesz, ha már pont ebbe a sportágba szerelmesedett bele. A labdarúgásba ömlik a pénz, míg más, világszerte, olimpián eredményesen szereplő sportágak képviselői méltatlan körülmények között készülnek, szűkös költségvetésből. A magyar hiába lovas nemzet, mi a vizes sportokban vagyunk nagyok, vagy még a tornában, kézilabdában, meg néhány dobószámokban, ha a verseny után nem pisilünk pozitívet. Hogy lehet az, hogy a pólósok, kajakosok, kenusok, úszók kimagaslót teljesítenek, évtizedek óta a világ élvonalában vagy annak az élén küzdenek, a töketlen tizenegy pedig egyre lejjebb csúszik? Mennyivel nehezebb a foci, mint például az úszás? De ne adjuk fel a reményt, az utódokból még lehetnek tökök gyerekek, hiszen ott van a Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia, akadémista labdarúgókkal kiállva pedig mit árthat nekünk a világ?! Remélem, a braziliai bádögárosok poros utcáin labdazsonglőrök mezítlábas utcagyereket tudnak erről, és kellőképp be vannak ijedve. Addig azonban nem marad más, mint a dicső múlt felidézése, amikor még világvevők voltunk, és nemzeti tragédiaként éltük meg, hogy világbajnokságon, ahová mostanság ki se jutunk, „csak” másodikkak lettünk! Érdemes ideírni csupa nagybetűvel az akkori csapattagok nevét: GROSICS GYULA, BUZÁNSZKY JENŐ, LÓRÁNT GYULA, LANTOS MIHÁLY, BOZSIK JÓZSEF, ZAKARIÁS JÓZSEF, BUDAI LÁSZLÓ, KOCSIS SÁNDOR, HIDEKKUTI NÁNDOR, PUSKÁS FERENC, CZIBOR ZOLTÁN. Tartsuk meg őket jó emlékezetünkben! Ők nem voltak „akadémisták”, csupán kivételes tehetségek, volt kitarásuk, csapatjátékot játszottak, külön-külön is képesek lettek volna megfordítani meccseket, erre azonban nem nagyon volt szükség. Nem szeretem a magyar focit. A mostanit. Szeretném, de nem hagyja magát. És ez – úgy gondolom – nem az én hibám. A töketlen tizenegy pedig legfeljebb füvet nyírni engedném a pályára, minimálbérért! / E sorok az Észtek elleni mérkőzés előtt íródtak, de bármi is legyen válogatottunk további sorsa, egy betűt sem vonok vissza! /

Boros János Tamás

Jól sikerült az őszi papírgyűjtés

Közel 10 tonna papírt
gyűjtöttek

Eredmények:

I.	7. g	3.496 kg
II.	2. b	1.290 kg
III.	2. a	855 kg
IV.	6. b	773 kg
V.	3. b	768 kg
VI.	1. o.	672 kg
VII.	5. a	637 kg
VIII.	4. b	348 kg
IX.	4. a	330 kg
X.	3. a	309 kg
XI.	6. a	267 kg
XII	5. b	256 kg

A hulladékpapír-gyűjtés nemcsak a környezettudatos nevelést segíti elő, hanem igen hasznos is, mivel jelentős bevétellel gazdagodnak az osztálykasszáik. Noha már nem dolgozik az iskolában Csóka Lászlóné, de ezúttal is sokat segített, a szervezők köszönik, és jövőre is szeretettel várják.

Va Lá

Fontosabb helyi telefonszámok

Csósné Kacz Edit polgármester	74/586-920
Bárdos László címzetes főjegyző	74/586-921
Központi orvosi ügyelet	30/92-79-830
Védőnői szolgálat	74/486-646
Gyógyszertár	486-032
Könyvtár	486-356
Vármúzeum	486-354
Művelődési ház	486-154
Idősek napközi otthona	486-222
Családsegítő Szolgálat	486-447

Megízlelték a győzelem ízét a felnőttek, a juniorok tovább menetelnek

Október 19-én kettős sikert ért el a Simontornya KK kézilabda szakosztálya az NB II-ben, a felnőttek megszerezték első győzelmüket, míg a juniorok immár harmadik mérkőzésükön fektették két vállra soros ellenfelüket. Mindkét találkozó korrekt játékvezetés mellett zajlott, a hazai szurkolótábor fantasztikus volt.

Juniorok

Simontornya KK–PTE PEAC 30-28 (15-15)

Simontornya, 120 néző, vezette: Bódis–Markhard.

SIKK: MOLNÁR BALÁZS (kapus) SZABÓ B. 6, CSENDES F. 9, Kiss Gy. 1, Kapoli I. 1, Nagy T. 4, Molnár Bence.

Csere: Sülyi R. (kapus) VONYA K. 6, Farkas R. 2, Kecskés P. 1, Tanki K. Zsiga J. Váczi Á.

Szoros mérkőzésen, a második félidőben védekezést váltottak Széplaki Zoltán edző tanítványai és ez, valamint Vonya Kornél beállítása, kiemelkedő védő- és eredményes támadójátéka döntőnek bizonyult, emellett Csenedes Flórián továbbra is ontotta a gólokat.

Felnőttek

SIKK–PTE PEAC 32-30 (17-15)

Simontornya 120 néző, vezette: Bódis–Markhard.

SIKK: DEMETER (kapus) – Csenedes 2, OROSZ T. 8, Zsámboki 2, Pásztor 2, NACSA 7, LAMPERT 7.

Csere: Molnár (kapus) SZABÓ 3, Kiss 1, Széplaki, Nagy, Vonya, Tanki, Farkas, Váczi. 7 m-es 2/2 ill. 3/3. Kiállítások: 6 p. illetve 2 p.

Nem játszott igazán jól a Simontornya, a siker a szív és a lelkesedés diadala volt. A nagy kedvvel és igen eredményesen játszó Orosz Tamás vezérletével nagy taktikai csatában, a közönség fergeteges buzdítása mellett szerezte meg első NB II-es győzelmét az újonc csapat, mely az 56. percben 5 góllal is (31-26) vezetett.

Széplaki Zoltán edző így értékelte:

Junior: a mérkőzésen végig fej-fej mellett haladtak a csapatok (félidő: 15-15), fordulópontot jelentett, hogy védekezést váltottunk, és az ehhez kapcsolódó taktikai utasításokat jól hajtották végre a fiatalok. Jól hajráztunk, Csenedes és Vonya góljaival itthon tartottuk a két pontot. **Felnőtt:** fennállása első NB II-es pontjait szerezte felnőtt csapatunk. Közepes játékkal, de nagy szívvel és a kiváló szurkolással végre megízlelhetjük a győzelem ízét.

Va Lá

Ajándékot kaptak a serdülő és a szivacskezilabdázók. Fungné Zsuzsa vezetésével több hónapos Turi-Muri akciót szerveztek, melynek bevételéből az országos serdülőbajnokságban játszó fiúk és a szivacsosok is kézilabdákat kaptak.

**Fizessen elő a Simontornyai Hírekre
a polgármesteri hivatalban!
200 Ft/újság
Egész éves előfizetés: 2400 Ft.**

Labdarúgás Befejeződött a megyei II. osztályú bajnokság őszi idénye

A felnőttek a középmezőnyben, a juniorok érmes helyen várják a tavaszi szezonot. A felnőtt csapat az igen szoros középmezőnyben a 8. helyen áll, míg a juniorok az ezüstérmes helyen zárták a szezonot. Az egyik szemünk sír, a másik meg nevet. Sajnálhatjuk, hogy a felnőttek több nyerhetőnek tűnő mérkőzésen alulmaradtak, sok volt a fegyelmezetlenség, a kiállítás, ráadásul több hosszantartó sérülés miatt is elmaradtak a jó eredmények.

A juniorok egy mérkőzésen szenvedtek csupán vereséget, akkor, amikor több meghatározó játékos a felnőtteknél játszott.

Hajrá STC!

Bízunk a jobb folytatásban!

Va Lá